ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)

της 5ης Οκτωβρίου 2016*

«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία κηρύξεως της ακυρότητας — Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης T.G.R. ENERGY DRINK — Κακή πίστη — Άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009»

Στην υπόθεση T-456/15,

Foodcare sp. z o.o., με έδρα το Zabierzów (Πολωνία), εκπροσωπούμενη από τον A. Matusik, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), εκπροσωπούμενου από την S. Palmero Cabezas,

καθού,

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO και παρεμβαίνων ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου:

Dariusz Michalczewski, κάτοικος Gdańsk (Πολωνία), εκπροσωπούμενος από τους B. Matusiewicz-Kulig, M. Czerwińska και M. Marek, δικηγόρους,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 12ης Μαΐου 2015 (υπόθεση R 265/2014-2), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως της ακυρότητας σήματος μεταξύ του D. Michalczewski και της Foodcare,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους S. Frimodt Nielsen, πρόεδρο, A. M. Collins και V. Valančius (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: J. Weychert, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 10 Αυγούστου 2015,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως του EUIPO που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 29 Οκτωβρίου 2015,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως του παρεμβαίνοντος που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 26 Οκτωβρίου 2015,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 7ης Ιουλίου 2016,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 31 Ιουλίου 2003, ο παρεμβαίνων, Dariusz Michalczewski, πρώην επαγγελματίας πυγμάχος, και η προσφεύγουσα, Foodcare Sp. z o.o., συνήψαν συμφωνία δυνάμει της οποίας επιτράπηκε στη δεύτερη να χρησιμοποιεί την εικόνα, την προσωνυμία (και συγκεκριμένα τη λέξη «Tiger») καθώς και τα λεκτικά και εικονιστικά σήματα που ανήκαν στον παρεμβαίνοντα, για την εμπορική προώθηση τονωτικών ροφημάτων. Στη συσκευασία των τονωτικών ροφημάτων που διέθετε στο εμπόριο η προσφεύγουσα περιλαμβανόταν, ιδίως, το σημείο Tiger Energy Drink. Την 1η Ιουλίου 2005, μεταξύ του παρεμβαίνοντος και της προσφεύγουσας συνήφθη δεύτερη ανάλογη συμφωνία.

2 Στις 14 Φεβρουαρίου 2007, η προσφεύγουσα υπέβαλε στο Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) αίτηση καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε [αντικαταστάθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1)].

3 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σημείο T.G.R. ENERGY DRINK.

4 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση εμπίπτουν στην κλάση 32 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: «Αρωματικές ύλες (εσάνς) για ποτοποιία, γκαζόζες, γκαζόζες σε σκόνη, μη οινοπνευματώδη ποτά, αεριούχα ποτά, αεριούχα ποτά σε σκόνη, νέκταρ φρούτων, παστίλιες για αεριούχα ποτά, σκόνες για αεριούχα ποτά, παρασκευάσματα για παραγωγή αεριούχου νερού, προϊόντα για την παρασκευή αεριούχων υδάτων, προϊόντα σε σκόνη για παραγωγή ποτών ενεργειακών, ενισχυτικών και εμπλουτισμένων με ιχνοστοιχεία, προϊόντα για παραγωγή μεταλλικού νερού, χυμοί φρούτων, φυτικοί χυμοί, γρανίτες (ποτά), σιρόπια για ποτά, αεριούχα νερά, επιτραπέζια νερά, μεταλλικά νερά, ποτά αναψυκτικά και που δίνουν ενέργεια».

5 Η αίτηση καταχωρίσεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης δημοσιεύτηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* αριθ. 56/2007, της 1ης Οκτωβρίου 2007.

6 Στις 6 Μαρτίου 2008, το λεκτικό σημείο καταχωρίστηκε ως σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τον αριθμό 5689237.

7 Στις 17 Νοεμβρίου 2011, ο παρεμβαίνων υπέβαλε αίτηση για την κήρυξη της ακυρότητας του λεκτικού σήματος της προσφεύγουσας, αναφορικά με το σύνολο των προϊόντων για τα οποία είχε καταχωριστεί το σήμα αυτό.

8 Οι λόγοι που προβλήθηκαν προς στήριξη της εν λόγω αιτήσεως στηρίζονταν στον απόλυτο λόγο ακυρότητας που διαλαμβάνεται στο άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 και στους σχετικούς λόγους ακυρότητας που προβλέπονται στο άρθρο 53, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009, σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του εν λόγω κανονισμού και του άρθρου 8, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού.

9 Όσον αφορά τους σχετικούς λόγους ακυρότητας, η αίτηση για την κήρυξη ακυρότητας στηριζόταν στα ακόλουθα προγενέστερα σήματα:

— το προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Dariusz Tiger Michalczewski, το οποίο καταχωρίστηκε στις 3 Απριλίου 2001 με τον αριθμό 1219732 και αφορά, μεταξύ άλλων, προϊόντα της κλάσεως 32 που αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: «Μεταλλικά νερά, ισοτονικά ποτά»·

— τα ακόλουθα εικονιστικά πολωνικά σήματα, τα οποία καταχωρίστηκαν αντιστοίχως στις 11 Ιουνίου 2003 και στις 27 Απριλίου 2007 με τα στοιχεία R 145 637 και R 191 973 και εκ των οποίων το δεύτερο μόνο αφορά, μεταξύ άλλων, προϊόντα της κλάσεως 32:

10 Όσον αφορά τον λόγο ακυρότητας ο οποίος διαλαμβάνεται στο άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, η αίτηση κηρύξεως της ακυρότητας στηριζόταν σε κακή πίστη της προσφεύγουσας κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως του σήματος.

11 Με απόφαση της 25ης Νοεμβρίου 2013, το τμήμα ακυρώσεων απέρριψε την αίτηση για την κήρυξη ακυρότητας, εκτιμώντας ότι δεν υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των προγενέστερων σημάτων και του αμφισβητούμενου σήματος, ότι οι διαφορές μεταξύ των προγενέστερων σημάτων και του αμφισβητούμενου σήματος απέκλειαν τη δυνατότητα να ασκηθεί ανακοπή λόγω υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως από ειδικό πληρεξούσιο ή αντιπρόσωπο του παρεμβαίνοντος χωρίς τη συγκατάθεση του τελευταίου, και ότι δεν είχε αποδειχθεί ότι, κατά τον χρόνο της υποβολής, η προσφεύγουσα ενήργησε κακόπιστα.

12 Στις 20 Ιανουαρίου 2014, ο παρεμβαίνων άσκησε ενώπιον του EUIPO προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεων, δυνάμει των άρθρων 58 έως 64 του κανονισμού 207/2009.

13 Με απόφαση της 12ης Μαΐου 2015 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το δεύτερο τμήμα προσφυγών του EUIPO ακύρωσε την απόφαση του τμήματος ακυρώσεων και έκανε δεκτή την αίτηση κηρύξεως της ακυρότητας. Ειδικότερα, έκρινε ότι το τμήμα ακυρώσεων δεν προέβη σε σφαιρική εκτίμηση που να λαμβάνει υπόψη όλους τους κρίσιμους παράγοντες για τη διαπίστωση τυχόν κακής πίστεως εκ μέρους της προσφεύγουσας κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως του αμφισβητούμενου σήματος και, αφού προέβη το ίδιο σε τέτοια εκτίμηση, συνήγαγε ότι, κατά την υποβολή της αιτήσεως καταχωρίσεως του αμφισβητούμενου σήματος, η προσφεύγουσα ενήργησε κακόπιστα.

Αιτήματα των διαδίκων

14 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

15 Το EUIPO και ο παρεμβαίνων ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

16 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει έναν μοναδικό λόγο ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

17 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη όλους τους κρίσιμους παράγοντες για να διαπιστώσει αν τυχόν αυτή ενήργησε κακόπιστα κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως του αμφισβητούμενου σήματος. Κατά την προσφεύγουσα, για να ελεγχθεί αν υπήρχε κακή πίστη κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως του αμφισβητούμενου σήματος, έπρεπε να ληφθούν υπόψη στοιχεία σχετικά, πρώτον, με την προγενέστερη νομική κατάσταση του παρεμβαίνοντος, δεύτερον, με τη φύση της συμβατικής σχέσεως μεταξύ της ίδιας και του παρεμβαίνοντος και, τρίτον, με την εκ μέρους της χρήση του αμφισβητούμενου σήματος.

18 Καταρχάς, όσον αφορά την προγενέστερη νομική κατάσταση του παρεμβαίνοντος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, κατά τον χρόνο κατά τον οποίο συνήψαν συμβατική σχέση, και συγκεκριμένα το 2003, αυτός δεν κατείχε στην Πολωνία δικαιώματα επί σημάτων που να περιέχουν το λεκτικό στοιχείο «tiger» και να αφορούν τα προϊόντα της κλάσεως 32. Υπό τις συνθήκες αυτές, η συμβατική σχέση μεταξύ της προσφεύγουσας και του παρεμβαίνοντος δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως σύμβαση για την παραχώρηση άδειας χρήσεως σήματος, δεδομένου ότι ο παρεμβαίνων δεν κατείχε προγενέστερα δικαιώματα επί σημάτων που να περιέχουν το λεκτικό στοιχείο «tiger». Επιπλέον, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι ο παρεμβαίνων ουδέποτε έκανε χρήση, πριν από την έναρξη της εν λόγω συμβατικής σχέσεως, σήματος που να περιέχει το λεκτικό στοιχείο «tiger», με σκοπό τη διάθεση τονωτικών ροφημάτων στο εμπόριο.

19 Περαιτέρω, όσον αφορά τη φύση της επίμαχης συμβατικής σχέσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι αυτή συνιστά συμφωνία εμπορικής προωθήσεως, δυνάμει της οποίας συμφώνησε με τον παρεμβαίνοντα να χρησιμοποιεί έναντι αμοιβής το όνομα, την προσωνυμία και την εικόνα του τελευταίου για τη διαφήμιση προϊόντων, ιδίως τονωτικών ροφημάτων, τα οποία διέθετε η ίδια στην αγορά, με δική της αποκλειστικά πρωτοβουλία. Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι, για τον λόγο αυτό, χρειαζόταν να αναπτύξει νέα προϊόντα και νέα σήματα, με συνέπεια η υποβολή της αιτήσεως καταχωρίσεως του αμφισβητούμενου σήματος να είναι θεμιτή.

20 Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, στο πλαίσιο διαφημιστικής εκστρατείας του 2011, περί της οποίας γίνεται λόγος στην προσβαλλόμενη απόφαση, δεν χρησιμοποιήθηκε το αμφισβητούμενο σήμα, αλλά μόνον το λεκτικό στοιχείο «tiger», συνοδευόμενο από εικονιστικά στοιχεία που αναπαριστούσαν εκδορές.

21 Το EUIPO και ο παρεμβαίνων αμφισβητούν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

22 Καταρχάς, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 προβλέπει ότι το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης κηρύσσεται άκυρο, κατόπιν αιτήσεως που υποβάλλεται στο EUIPO ή κατόπιν ανταγωγής ασκηθείσας στο πλαίσιο αγωγής λόγω παραποιήσεως σήματος, σε περίπτωση κατά την οποία ο αιτών την καταχώριση σήματος ενήργησε κακόπιστα κατά την υποβολή της αιτήσεως καταχωρίσεως του αμφισβητούμενου σήματος.

23 Συναφώς, ο αιτών την κήρυξη της ακυρότητας που προτίθεται να βασιστεί στον συγκεκριμένο λόγο βαρύνεται με την απόδειξη των περιστάσεων που επιτρέπουν να συναχθεί ότι ο δικαιούχος του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ενήργησε κακόπιστα κατά την υποβολή της αιτήσεως καταχωρίσεως του σήματος αυτού [βλ. απόφαση της 21ης Μαΐου 2015, Urb Rulmenti Suceava κατά ΓΕΕΑ – Adiguzel (URB), T-635/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:297, σκέψη 30 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

24 Όπως επισήμανε η γενική εισαγγελέας E. Sharpston στο σημείο 36 των προτάσεών της στην υπόθεση Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (C-529/07, EU:C:2009:148), η έννοια της «κακής πίστεως», κατά το άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, δεν ορίζεται, δεν οριοθετείται, ούτε ακόμη περιγράφεται καθ' οιονδήποτε τρόπο στη νομοθεσία.

25 Όπως προκύπτει από το άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, το χρονικό σημείο που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για να εκτιμηθεί αν ο αιτών την καταχώριση ενήργησε κακόπιστα είναι αυτό της υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως από τον ενδιαφερόμενο (απόφαση της 11ης Ιουνίου 2009, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli, C-529/07, EU:C:2009:361, σκέψη 35).

26 Περαιτέρω, στην απόφαση της 11ης Ιουνίου 2009, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (C-529/07, EU:C:2009:361, σκέψη 53), το Δικαστήριο επισήμανε ότι, προκειμένου να εκτιμηθεί αν ο αιτών την καταχώριση ενήργησε κακόπιστα, κατά την έννοια του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όλοι οι κρίσιμοι παράγοντες που προσιδιάζουν στη συγκεκριμένη περίπτωση, ειδικότερα δε:

— το γεγονός ότι ο αιτών την καταχώριση γνωρίζει ή οφείλει να γνωρίζει ότι τρίτος χρησιμοποιεί για πανομοιότυπο ή παρόμοιο προϊόν, σ' ένα τουλάχιστον κράτος μέλος, πανομοιότυπο ή παρόμοιο σημείο ικανό να προκαλέσει σύγχυση σε σχέση με το σημείο του οποίου ζητείται η καταχώριση·

— η πρόθεση του αιτούντος να εμποδίσει τον εν λόγω τρίτο να εξακολουθεί να χρησιμοποιεί το σημείο αυτό·

— ο βαθμός νομικής προστασίας που παρέχεται στο σημείο του τρίτου και στο σημείο του οποίου ζητείται η καταχώριση.

27 Με αυτά τα δεδομένα, όπως ορθώς υπογράμμισε το τμήμα προσφυγών στο σημείο 21 της προσβαλλομένης αποφάσεως, από τη διατύπωση που επελέγη στην απόφαση της 11ης Ιουνίου 2009, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (C-529/07, EU:C:2009:361), προκύπτει ότι οι παράγοντες που απαριθμούνται στη σκέψη 26 ανωτέρω έχουν απλώς ενδεικτικό χαρακτήρα και εντάσσονται σε ένα σύνολο στοιχείων που μπορούν να λαμβάνονται υπόψη προκειμένου να κριθεί αν τυχόν υπήρχε κακή πίστη του αιτούντος την καταχώριση κατά το χρονικό σημείο υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως [απόφαση της 14ης Φεβρουαρίου 2012, Peeters Landbouwmachines κατά ΓΕΕΑ – Fors MW (BIGAB), T-33/11, EU:T:2012:77, σκέψη 20].

28 Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, στο πλαίσιο της σφαιρικής εξετάσεως που διενεργείται δυνάμει του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, μπορούν επίσης να συνεκτιμηθούν η προέλευση του αμφισβητούμενου σημείου και η χρήση του με αφετηρία τον χρόνο δημιουργίας του, η εμπορική λογική στο πλαίσιο της οποίας εντάσσεται η υποβολή της αιτήσεως καταχωρίσεως του σημείου ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και η χρονολογική ακολουθία των γεγονότων που χαρακτήρισαν την υποβολή αυτή [βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις της 14ης Φεβρουαρίου 2012, BIGAB, T-33/11, EU:T:2012:77, σκέψη 21, και της 11ης Ιουλίου 2013, SA.PAR. κατά ΓΕΕΑ – Salini Costruttori (GRUPPO SALINI), T-321/10, EU:T:2013:372, σκέψη 30].

29 Με γνώμονα ιδίως τις ανωτέρω εκτιμήσεις, στο μέτρο που αυτές έχουν εφαρμογή στην υπό κρίση υπόθεση, θα πρέπει να εξεταστεί αν η προσβαλλόμενη απόφαση είναι νόμιμη, κατά το μέρος που με αυτή το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι η προσφεύγουσα ενήργησε κακόπιστα κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως του αμφισβητούμενου σήματος, ήτοι στις 14 Φεβρουαρίου 2007.

30 Πρώτον, δεν αμφισβητείται, όπως επισήμανε το τμήμα προσφυγών στο σημείο 34 της προσβαλλομένης αποφάσεως, σε συνδυασμό με τα σημεία 27 έως 29 της εν λόγω αποφάσεως, ότι, στις 31 Ιουλίου 2003, ο παρεμβαίνων και η προσφεύγουσα συνήψαν συμφωνία με την οποία επιτράπηκε στη δεύτερη να χρησιμοποιεί την εικόνα, την προσωνυμία καθώς και τα λεκτικά και εικονιστικά σήματα που ανήκαν στον παρεμβαίνοντα για την εμπορική προώθηση τονωτικών ροφημάτων στη συσκευασία των οποίων περιλαμβανόταν, μεταξύ άλλων, το σημείο Tiger. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα, απαντώντας σε ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, διευκρίνισε ότι η εν λόγω συμφωνία είχε αρχικώς συναφθεί για περίοδο πενήντα ετών. Κίνητρο για τη συμφωνία που συνάφθηκε μεταξύ της προσφεύγουσας και του παρεμβαίνοντος αποτέλεσε, όπως δέχονται οι διάδικοι, η δημόσια εικόνα του παρεμβαίνοντος, πρώην επαγγελματία πυγμάχου, ο οποίος ήταν γνωστός με το ψευδώνυμο «Tiger». Την 1η Ιουλίου 2005, μεταξύ του παρεμβαίνοντος και της προσφεύγουσας συνήφθη δεύτερη ανάλογη συμφωνία. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι οι εν λόγω συμβάσεις εκφράζουν τη βούληση της προσφεύγουσας να αναπτύξει την επιχειρηματική δραστηριότητά της στηριζόμενη, μεταξύ άλλων, στη δημόσια εικόνα του παρεμβαίνοντος και στη φήμη του.

31 Εξάλλου, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτει ότι οι συμφωνίες αυτές προέβλεπαν την υποχρέωση της προσφεύγουσας να καταβάλλει στον παρεμβαίνοντα αμοιβή για τη χρήση της εικόνας, του ονόματος, της προσωνυμίας καθώς και των λεκτικών και εικονιστικών σημάτων του. Οι συμβατικές ρήτρες των επίμαχων συμφωνιών δεν αφήνουν καμία αμφιβολία ως προς το ότι η προσφεύγουσα, κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως του αμφισβητούμενου σήματος, είχε γνώση της υπάρξεως των προγενέστερων σημάτων των οποίων ήταν δικαιούχος ο παρεμβαίνων.

32 Από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτει επίσης ότι οποιαδήποτε πραγματική χρήση, από την προσφεύγουσα, των δικαιωμάτων που ανήκαν στον παρεμβαίνοντα και των σημάτων των οποίων ήταν δικαιούχος προϋπέθετε την προηγούμενη γραπτή συγκατάθεση του παρεμβαίνοντος.

33 Ως εκ τούτου, ορθώς το τμήμα προσφυγών έλαβε υπόψη, ως έναν από τους κρίσιμους παράγοντες για την εκτίμηση της υπάρξεως κακής πίστεως εκ μέρους της προσφεύγουσας, την ύπαρξη απευθείας συμβατικών σχέσεων μεταξύ αυτής και του παρεμβαίνοντος, οι οποίες ήταν προγενέστερες της υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως του αμφισβητούμενου σήματος [βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 1ης Φεβρουαρίου 2012, Carrols κατά ΓΕΕΑ – Gambettola (Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL), T-291/09, EU:T:2012:39, σκέψεις 85 έως 87].

34 Δεύτερον, επίσης δεν αμφισβητείται, όπως επισήμανε το τμήμα προσφυγών στο σημείο 36 της προσβαλλομένης αποφάσεως, σε συνδυασμό με το σημείο 12 της εν λόγω αποφάσεως, ότι στη συσκευασία των τονωτικών ροφημάτων που διέθετε στο εμπόριο η προσφεύγουσα περιλαμβάνονταν,

μεταξύ άλλων, το σημείο Tiger, αλλά και, επανειλημμένα, η εικόνα του παρεμβαίνοντος. Παρατηρείται συναφώς ότι οι ακόλουθες εικόνες χρησιμοποιήθηκαν, αντιστοίχως, το 2004, το 2006 και το 2007, σε συσκευασίες τονωτικών ροφημάτων που διέθετε στο εμπόριο η προσφεύγουσα:

35 Επομένως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η εμφάνιση της συσκευασίας των προϊόντων που διέθετε στο εμπόριο η προσφεύγουσα ενισχύει το συναγόμενο από το περιεχόμενο των εν λόγω συμφωνιών συμπέρασμα ότι αυτή επιθυμούσε να συνδέσει την ανάπτυξη της επιχειρηματικής της δραστηριότητας με τη δημόσια εικόνα και τη φήμη του παρεμβαίνοντος. Επομένως, ορθώς το τμήμα προσφυγών, στο σημείο 35 της προσβαλλομένης αποφάσεως, έλαβε υπόψη την περίσταση αυτή ως έναν από τους κρίσιμους παράγοντες για την εκτίμηση της υπάρξεως κακής πίστεως εκ μέρους της προσφεύγουσας.

36 Τρίτον, μολονότι, κατά την εξέταση αιτήσεως για την κήρυξη ακυρότητας στηριζόμενης στον λόγο ακυρότητας που διαλαμβάνεται στο άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, δεν είναι αναγκαίο να διενεργηθεί λεπτομερής έλεγχος των οπτικών, ηχητικών και εννοιολογικών ομοιοτήτων μεταξύ του αμφισβητούμενου σήματος και των προγενεστέρων σημάτων των οποίων είναι δικαιούχος ο παρεμβαίνων, εντούτοις, λαμβανομένων υπόψη των συγκεκριμένων περιστάσεων της υπό κρίση υποθέσεως, διαπιστώνεται ότι το αμφισβητούμενο σήμα ομοιάζει, εκ πρώτης όψεως, με το σήμα Tiger Energy Drink που χρησιμοποιούσε η προσφεύγουσα, λόγω των συμβατικών σχέσεων που διατηρούσε με τον παρεμβαίνοντα, για τη διάθεση των προϊόντων της στο εμπόριο.

37 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, γενικώς, δύο σήματα είναι παρόμοια όταν, κατά την άποψη του ενδιαφερομένου κοινού, υπάρχει τουλάχιστον μερική ισότητα μεταξύ τους όσον αφορά μία ή πλείονες ουσιώδεις πτυχές [απόφαση της 23ης Οκτωβρίου 2002, Matratzen Concord κατά ΓΕΕΑ – Hukla Germany (MATRATZEN), T-6/01, EU:T:2002:261, σκέψη 30]. Εν προκειμένω, δεν μπορεί βασίμως να αμφισβητηθεί ότι μεταξύ του σημείου Tiger Energy Drink και του αμφισβητούμενου σήματος T.G.R. ENERGY DRINK υφίσταται μερική ισότητα, τουλάχιστον από οπτικής και ηχητικής απόψεως, όποιο και αν είναι το ενδιαφερόμενο κοινό. Η μόνη διαφορά που υφίσταται, από οπτικής συγκεκριμένα απόψεως, μεταξύ του αμφισβητούμενου σήματος και του σημείου Tiger Energy Drink είναι ότι το δεύτερο περιλαμβάνει δύο επιπλέον φωνήεντα, πράγμα το οποίο δεν αρκεί προκειμένου να αποκλειστεί το ενδεχόμενο τα σημεία αυτά να προκαλούν την ίδια συνολική εντύπωση.

38 Η έντονη αυτή ομοιότητα μεταξύ του σημείου Tiger Energy Drink και του αμφισβητούμενου σήματος δεν μπορεί να θεωρηθεί τυχαία. Επομένως, θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι η εν λόγω έντονη ομοιότητα καταδεικνύει, σε αντίθεση με όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, τη βούληση της τελευταίας να προκαλέσει, στην αντίληψη του καταναλωτή, αν όχι σύγχυση, πάντως τουλάχιστον συσχέτιση του αμφισβητούμενου σήματος με το σημείο Tiger Energy Drink. Επιπλέον, διαπιστώνεται ότι οι ακόλουθες εικόνες ενισχύουν το ως άνω συμπέρασμα:

39 Επομένως, ορθώς το τμήμα προσφυγών έκρινε, στο σημείο 38 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι το αμφισβητούμενο σήμα T.G.R. ENERGY DRINK μπορούσε να εκληφθεί ως τροποποιημένη εκδοχή του σημείου Tiger. Το ίδιο ισχύει, κατά μείζονα λόγο, όσον αφορά το σημείο Tiger Energy Drink.

40 Εξάλλου, παρατηρείται ότι, αν η προσφεύγουσα, όπως η ίδια υποστηρίζει, δεν είχε την πρόθεση να προκαλέσει στην αντίληψη του καταναλωτή συσχέτιση του αμφισβητούμενου σήματος με το σημείο Tiger Energy Drink, το οποίο, όπως προκύπτει από τα στοιχεία της δικογραφίας, έχαιρε μεγάλης φήμης, θα μπορούσε κάλλιστα, όπως έπραξε στη συνέχεια, χρησιμοποιώντας από το έτος 2011 το σήμα Black Energy Drink, να διαθέτει τα προϊόντα της στο εμπόριο επιθέτοντας στη συσκευασία τους ένα σημείο εντελώς διαφορετικό από το σημείο Tiger Energy Drink.

41 Επομένως, ορθώς το τμήμα προσφυγών έλαβε υπόψη, ως έναν από τους κρίσιμους παράγοντες για την εκτίμηση της υπάρξεως κακής πίστεως εκ μέρους της προσφεύγουσας, τη βούλησή της να προκαλέσει, αν όχι σύγχυση, τουλάχιστον συσχέτιση του σημείου Tiger Energy Drink, το οποίο έχαιρε σημαντικής φήμης, με το αμφισβητούμενο σήμα (βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις της 11ης Ιουνίου 2009, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli, C-529/07, EU:C:2009:361, σκέψη 40, και της 1ης Φεβρουαρίου 2012, Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL, T-291/09, EU:T:2012:39, σκέψη 90).

42 Τέταρτον, από τις συμβατικές ρήτρες που περιλαμβάνονται στις συμφωνίες που συνήψε η προσφεύγουσα με τον παρεμβαίνοντα προκύπτει ότι αυτή είχε την υποχρέωση να του καταβάλλει αμοιβή για τη χρήση της εικόνας, του ονόματος, της προσωνυμίας του, καθώς και των λεκτικών και εικονιστικών σημάτων που του ανήκαν. Εντούτοις, δεν αμφισβητείται ότι η προσφεύγουσα, χρησιμοποιώντας, για τη διάθεση των προϊόντων της στο εμπόριο όχι πλέον το σημείο Tiger, αλλά, κατά περίπτωση, το αμφισβητούμενο σήμα, αποδεσμεύτηκε εν τοις πράγμασι από οποιαδήποτε υποχρέωση προς καταβολή αμοιβής στον παρεμβαίνοντα.

43 Επομένως, θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι η προσφεύγουσα, υποβάλλοντας την αίτηση καταχωρίσεως του αμφισβητούμενου σήματος, είχε την πρόθεση να εξακολουθήσει να επωφελείται από την έκταση της φήμης της οποίας έχαιρε το σημείο Tiger Energy Drink, παρακάμπτοντας συγχρόνως τις συμβατικές υποχρεώσεις που απέρρεαν από τις συμφωνίες τις οποίες είχε συνάψει με τον παρεμβαίνοντα.

44 Επομένως, ορθώς το τμήμα προσφυγών, στηριζόμενο στις αντικειμενικές περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, έλαβε υπόψη, ως έναν από τους κρίσιμους παράγοντες για την εκτίμηση της υπάρξεως κακής πίστεως εκ μέρους της προσφεύγουσας, την πρόθεση την οποία είχε, και ειδικότερα τη βούλησή της να παρακάμψει τις συμβατικές της υποχρεώσεις (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 11ης Ιουνίου 2009, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli, C-529/07, EU:C:2009:361, σκέψεις 41 και 42).

45 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι ορθώς το τμήμα προσφυγών, αφού προέβη σε σφαιρική εκτίμηση λαμβάνοντας υπόψη όλους τους κρίσιμους παράγοντες, συνήγαγε ότι η προσφεύγουσα, κατά την υποβολή της αιτήσεως καταχωρίσεως του αμφισβητούμενου σήματος, ενήργησε κακόπιστα, κατά την έννοια του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού 207/2009.

46 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από τα διάφορα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

47 Πρώτον, όσον αφορά την επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας με την οποία υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι, το 2003, όταν αυτή συνήψε συμβατική σχέση με τον παρεμβαίνοντα, ο τελευταίος δεν κατείχε προγενέστερα δικαιώματα επί σημάτων που να περιέχουν το λεκτικό στοιχείο «tiger» και να αφορούν τονωτικά ροφήματα στην Πολωνία και ουδέποτε είχε διαθέσει τέτοια ροφήματα στο εμπόριο χρησιμοποιώντας το εν λόγω λεκτικό στοιχείο, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η επιχειρηματολογία αυτή πρέπει να απορριφθεί.

48 Πράγματι, αφενός, υπενθυμίζεται ότι, για την εκτίμηση της υπάρξεως κακής πίστεως εκ μέρους της προσφεύγουσας, λαμβάνεται υπόψη το χρονικό σημείο υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως του αμφισβητούμενου σήματος, ήτοι η 14η Φεβρουαρίου 2007 (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 11ης Ιουνίου 2009, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli, C-529/07, EU:C:2009:361, σκέψη 35). Επομένως, το ζήτημα ποια ήταν τα σήματα των οποίων δικαιούχος ήταν ο παρεμβαίνων κατά την ημερομηνία υπογραφής με την προσφεύγουσα της πρώτης συμφωνίας εμπορικής προωθήσεως, και συγκεκριμένα στις 31 Ιουλίου 2003, δεν ασκεί, εν προκειμένω, επιρροή.

49 Αφετέρου, δεν αμφισβητείται, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 9 ανωτέρω, ότι ο παρεμβαίνων είναι δικαιούχος, μεταξύ άλλων, του προγενέστερου λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Dariusz Tiger Michalczewski, το οποίο καταχωρίστηκε στις 3 Απριλίου 2001 και αφορά ιδίως προϊόντα της κλάσεως 32. Ως εκ τούτου, μετά την προσχώρηση της Πολωνίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση την 1η Μαΐου 2004, η προστασία του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης του παρεμβαίνοντος, το οποίο περιέχει το λεκτικό στοιχείο «tiger» και αφορά τονωτικά ροφήματα, επεκτάθηκε στο εν λόγω κράτος μέλος [βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 22ας Απριλίου 2015, Rezon κατά ΓΕΕΑ – mobile.international (mobile.de proMotor), T-337/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:220, σκέψη 32].

50 Επομένως, ορθώς το τμήμα προσφυγών έλαβε υπόψη ως έναν από τους κρίσιμους παράγοντες για την εκτίμηση της υπάρξεως κακής πίστεως εκ μέρους της προσφεύγουσας το γεγονός ότι, κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως του αμφισβητούμενου σήματος, ο παρεμβαίνων ήταν δικαιούχος σημάτων, και ιδίως του προγενέστερου λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Dariusz Tiger Michalczewski, που περιέχουν το λεκτικό στοιχείο «tiger» και αφορούν προϊόντα της κλάσεως 32.

51 Κατά τα λοιπά, ακόμη και αν υποτεθεί ότι, με την επιχειρηματολογία της, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι ο παρεμβαίνων δεν προέβη σε ουσιαστική χρήση του λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Dariusz Tiger Michalczewski εντός της Ένωσης για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τα οποία το καταχώρισε, με συνέπεια να μπορεί να κηρυχθεί έκπτωτος σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 51, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009, υπενθυμίζεται ότι, κατά το

άρθρο 188 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, τα υπομνήματα που καταθέτουν οι διάδικοι στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου δεν μπορούν να μεταβάλουν το αντικείμενο της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαφοράς.

52 Εν προκειμένω, η διαφορά της οποίας επιλήφθηκε το τμήμα προσφυγών αφορούσε αίτηση για την κήρυξη της ακυρότητας του αμφισβητούμενου σήματος, πράγμα το οποίο σημαίνει ότι το τμήμα προσφυγών δεν κλήθηκε να αποφανθεί επί του ζητήματος της ουσιαστικής χρήσεως του σήματος του παρεμβαίνοντος. Υπό τις συνθήκες αυτές, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν μπορεί παραδεκτώς να ζητήσει από το Γενικό Δικαστήριο να εξετάσει ζήτημα το οποίο δεν εξετάστηκε από το τμήμα προσφυγών με την απόφαση αυτή.

53 Δεύτερον, όσον αφορά τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας σχετικά με τη φύση της συμβατικής σχέσεως μεταξύ της ίδιας και του παρεμβαίνοντος, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, με αυτά, η προσφεύγουσα δεν προβάλλει καμία αιτίαση κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως, αλλ' απλώς υπενθυμίζει τις διάφορες υποχρεώσεις που απέρρεαν από τις συναφθείσες συμφωνίες και αφορούσαν τη χρήση της εικόνας, του ονόματος, της προσωνυμίας καθώς και των λεκτικών και εικονιστικών σημάτων του παρεμβαίνοντος για την εμπορική προώθηση τονωτικών ροφημάτων. Με τα επιχειρήματα όμως αυτά, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι οι επίμαχες συμφωνίες δεν μπορούν να ερμηνευθούν ως χορήγηση, από τον παρεμβαίνοντα, μίας ή περισσοτέρων αδειών για τη χρήση των σημάτων των οποίων αυτός είναι δικαιούχος.

54 Χωρίς να είναι αναγκαίο να διατυπωθεί κρίση ως προς την ορθότητα των ως άνω επιχειρημάτων και ως προς την ακριβή φύση των συμφωνιών μεταξύ της προσφεύγουσας και του παρεμβαίνοντος, αρκεί, προς απόρριψη των επιχειρημάτων αυτών, η διαπίστωση ότι, στην προσβαλλόμενη απόφαση, το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη, στο πλαίσιο της σφαιρικής εκτιμήσεως στην οποία προέβη, τη φύση των εν λόγω συμφωνιών ως κρίσιμο παράγοντα για να δεχθεί την ύπαρξη κακής πίστεως της προσφεύγουσας.

55 Εν πάση περιπτώσει, ανεξάρτητα από την ακριβή φύση των συμφωνιών που συνάφθηκαν μεταξύ της προσφεύγουσας και του παρεμβαίνοντος, η ύπαρξή τους συνιστά επαρκές στοιχείο για να αποδειχθεί ότι, πριν από την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως του αμφισβητούμενου σήματος, οι διάδικοι συνδέονταν μεταξύ τους με απευθείας συμβατικές σχέσεις. Όπως διαπιστώθηκε, οι εν λόγω απευθείας συμβατικές σχέσεις αποτελούν, στην προκειμένη περίπτωση, έναν από τους κρίσιμους παράγοντες για την εκτίμηση της υπάρξεως κακής πίστεως εκ μέρους της προσφεύγουσας (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 1ης Φεβρουαρίου 2012, Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL, T-291/09, EU:T:2012:39, σκέψεις 85 έως 87).

56 Τρίτον, όσον αφορά τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας σχετικά με τη χρήση ή μη του αμφισβητούμενου σήματος σε διαφημιστική εκστρατεία του 2011, διαπιστώνεται ότι πρέπει επίσης να απορριφθούν.

57 Πράγματι, όπως υπομνήσθηκε ανωτέρω, για την εκτίμηση της υπάρξεως κακής πίστεως εκ μέρους της προσφεύγουσας λαμβάνεται υπόψη το χρονικό σημείο υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως του αμφισβητούμενου σήματος, ήτοι η 14η Φεβρουαρίου 2007 (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 11ης Ιουνίου 2009, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli, C-529/07, EU:C:2009:361, σκέψη 35). Συνεπώς, το ζήτημα αν το επίμαχο σήμα χρησιμοποιήθηκε ή όχι στο πλαίσιο διαφημιστικής εκστρατείας του 2011 δεν ασκεί, εν προκειμένω, επιρροή.

58 Κατόπιν του συνόλου των ανωτέρω, πρέπει να απορριφθεί ο μοναδικός λόγος ακυρώσεως και, κατά συνέπεια, η προσφυγή στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

59 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

60 Εν προκειμένω, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με τα αιτήματα του EUIPO και του παρεμβαίνοντος.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει τη Foodcare sp. z o.o. στα δικαστικά έξοδά της καθώς και στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) και ο Dariusz Michalczewski.

Frimodt Nielsen Collins Valančius

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 5 Οκτωβρίου 2016.

(υπογραφές)